

Каплари

ЛИСТ УЧЕНИКА ШКОЛЕ „1300 КАПЛАРА“

ДЕЦЕМБАР 2014. ГОДИНЕ
2. број

Драги читаоче,

Вредни чланови новинарске секције ОШ „1300 каплара“ су се прихватили свог посла са великом усрдношћу што је резултирало новим бројем часописа „Каплари“ који држиш у рукама. Надамо се да ће ти се допасти његов шаролики садржај који обухвата вести из школе, литерарана остварења ученика, занимљиве текстове, забавне главоломке, школски хумор... Све оно што ћете наћи између корица, настајало је тако што се у сваком тренутку у виду имао ученик основне школе, његове склоности и интересовања. Дакле, лист је обликован према једној јединој мери- основцу. То свакако не значи да своје читаоце неће наћи и међу члановима других групација, попут родитеља, старијих пријатеља итд.

Број излази пред сам крај календарске године, када је интензитет школских обавеза прилично велики па је стога велика и вероватноћа да ћеш време за читање „Каплара“ пронаћи тек на распусту који ће на тај начин бити угодно и корисно проведен. Није искључено да ће ти ово штиво прекинути и занимљивијим учинити и неко путовање које у току распуста будеш преузео.

У сваком случају, било да се на читање бациш већ у школи, одмах по доласку у посед овог броја или мало касније, битно је да знаш да те и у наредном полугодишту очекује један овакав број или можда још бољи, будући да искуство наших малих новинара постаје све веће, а самим тим напредује и њихов рад.

До тада, срдечно те поздравља и предстојеће празнике честита, новинарска секција ОШ „1300 каплара“!

ШКОЛСКЕ АКТУЕЛНОСТИ	3
Јесењи крос.....	3
Изложба „Рат и плакат 1914 - 1918“ у Музеју примење уметности.....	4
Час историје на отвореном.....	5
Школама у походе.....	6
Радионице вештине адолесценције у нашој школи.....	6
НАУКА	7
Посета Фестивалу науке.....	7
ИСТРАЖИВАЧКО НОВИНАРСТВО	8
Има ли настава користи од рок музике?.....	8
ПУТОПИС	10
ФИЛИПИ – Први хришћански град у Европи.....	10
ЛИТЕРАРНИ КУТАК	11
Школа.....	11
Слатка патка.....	11
Другарство.....	11
Зима.....	12
Песма о коњима.....	12
СВЕТ МОДЕ	13
Луј Витон за Наполеонову Жозефину.....	13
НЕОБИЧНЕ ЖИВОТНЕ ПРИЧЕ	14
Последњи краљ Инка.....	14
Смрт Џека Данијелса.....	15
ВРЕМЕПЛОВ	16
Улазак човечанства у Велики рат.....	16
ПРИЧЕ ИЗ ПРАИСТОРИЈЕ	18
Загонетна древна бића.....	18
МАТЕМАТИКА	19
Занимљива математика.....	19
КУТАК ЗА ГЕЈМЕРЕ	20
Два нова наставка епске игре.....	20
ЕКОЛОШКА СТРАНА	21
Чувајмо животиње.....	21
РАЗНО	23
Занимљивости.....	23
ХУМОР	24
Школски хумор.....	24

Јесењи крос

Традиционално, сваке петог разреда, па дечаци петог, и папириће са њиховим именима године, у оквиру тако све до последњих тркача – због евиденције о месту које су наше школе одржава дечака осмог разреда. Трчи се по заузели. По завршетку кроса се јесењи крос. уској шумској стази, а на сваком сви се окупљају на месту месту Ученици од петог до осмог месту где се пут рачва, стоје где су се састали на почетку, и разреда, са својим одељењским наставници који усмеравају онда следи додела медаља. На старешинама иду у Звездарску учеснике трке. Све је савршено овогодишњем кросу који се шуму, где се спремају за почетак организовано, око чега су се одржао 9.10.2014., а медаље су кроса. Сваки разред трчи побринули наставници наше освојили: одвојено, као и девојчице и школе. На крају стазе стоји дечаци. Прво трче девојчице наставник којем ученици педају

РАЗРЕД	МЕСТО	ДЕВОЈЧИЦЕ	ДЕЧАЦИ
V1	ПРВО	ЈОВАНА КНЕЖЕВИЋ	МИЛЕ БУЈАНОВИЋ
V2	ДРУГО	МАРИЈА ЕРИЋ	ДАВИД МИЛОШЕВИЋ
V3	ТРЕЋЕ	МАРИНА МИЛИНКОВИЋ	АЛЕКСАНДАР ЛАЛОВИЋ
VI1	ПРВО	НИНА ОСТОЈИЋ	ПРЕДРАГ ГРБОВИЋ
VI2	ДРУГО	ДРАГАНА ТОДОРОВИЋ	УРОШ ЈОВАНОВИЋ
VI3	ТРЕЋЕ	СОЊА СТАНКОВИЋ	МИХАИЛО КОСТИЋ
VII1	ПРВО	ХЕЛЕНА МАЛЕТИЋ	ДАРКО БОЛДОРАЦ
VII2	ДРУГО	УНА СТАНКОВИЋ	ШУЋУРИ ДУРМИШИ
VII3	ТРЕЋЕ	МИЛАНКА ЛОВИЋ	СВЕТИСЛАВ ЂУКИЋ
VIII1	ПРВО	МИЛИЦА КИКИЋ	ВЕЉКО СПАСОЈЕВИЋ
VIII2	ДРУГО	МИЛА РАДОЈЕВИЋ	ХРИСТАН МИЛИКИЋ
VIII3	ТРЕЋЕ	АЊА ОСТОЈИЋ	СЛАЂАН МИЛИШИЋ

Изложба „Рат и плакати 1914 - 1918“ у Музеју примењене уметности

Дана 11. 12. 2014. године, ученици осмог разреда наше школе у пратњи наставника историје, имали су прилику да на веома занимљив начин стекну увид у, до сада непознату димензију Првог светског рата – ратну пропаганду. Први светски рат је био рат плаката. Штампа је доносила информације, а широку подршку друштва обезбеђивао је плакат, једини начин да се комуницира са ширим слојевима друштва.

На тај начин плакати постају својеврсно сведочанство о времену у којем су настали.

Час историје на отвореном

Дана 30. октобра 2014. година, група ученика седмог и осмог разреда у пратњи наставника учинила је посету Новом гробљу, тачније посећена су гробна места српских великана чије деловање се везује за време Првог светског рата. Тема Првог светског рата, поред тога што представља део школског градива за ученике осмог разреда, добија на актуелности и тиме што ове године обележавамо и јубилеј - сто година од избијања Великог рата, како су га савременици називали. Обилазак је био замишљен тако да су интересне тачке (гробна места Николе Пашића, Милунке Савић, Живојина Мишића, Радомира Путника те две костурнице, српских и руских ратника страдалих у сукобу започетом 1914.) обилажене у пратњи локалног водича који је давао основне информације, а онда би наставник историје, Марко Пиштало говорио детаљније о догађајима и личностима прилагођавајући излагање нивоу знања ученика и повезујући га са оним што представља тзв. школски део обухваћен прописаним програмом. Дакле, поред јубиларног који је био иницијални мотив за извођење посете никако није занемарен ни аспект педагошког па је ова посета искоришћена као својеврсна платформа на којој ће се на један занимљив и врло конкретан начин ученицима пренети знање потребно не само за школу него и за један исправан начин размишљања који би требало да одликује сваког образованог и самосвесног члана друштва.

Школама у походе

Емисија "Школама у походе" је, 26. новембра 2014., посетила нашу школу и одржала приредбу поводом 30 година од смрти Душка Радовића.

Пошто имамо талентоване ученике организатори приредбе су одлучили да Јована Кнежевић, Никола Гигић, Милица Типшин, Никола Нововић из 5-2 и Филип Матовић из 7-2 отворе приредбу са тачком "Замислите, децо". Затим смо могли да чујемо доста песмица Душка Радовића. Сва деца су научила једну јако лепу реченицу која гласи: "ЉУБАВ ЈЕ КАО ВОЋНИ СОК УВЕК ГА ПИЈЕМ КАД МУ ИСТЕКНЕ РОК!"

Андреа Живанчевић 5-2

Радионице вештине адолесценције у нашој школи

Унашој школи избора које доприносе здравом за конструктивно решавање се, у сарадњи са развоју појединца и општој конфликата и одолевање К а н ц е л а р ј о м добробити заједнице. Спроводи негативном притиску вршњака Уједињених нација се у великом броју земаља и разумевања различитости. за превенцију дроге и криминала широм света и заснован је на Научиће да смање стрес и (UNODC) и општином Звездара, научно-истраживачком раду. управљају бесом, као и да први пут у региону спроводи Циљеви програма су изабери животне циљеве који превентивни програм „Вештине развијање одговорности, доприносе здрављу и успешном друштвеном и професионалном за адолесценцију“ поштовања и бриге за друге. развоју.

Програм је базиран на Програму у себи укључује развоју. раду са ученицима основних смањивање негативних – Ово је још један од начина школа узраста од 12-15 година. антисоцијалних понашања, рада школе на стварању Обухвата теме заштите од неговање позитивне климе безбедног окружења за ђаке. злоупотребе психоактивних у школи и професионални Радионице вештине супстанци, насиља, изграђивања развој. Кроз програм ученици адолесценције у нашој школи, самопоуздања и животних ће научити да ефикасно воде наставници Драган Зејак и вештина доношења одлука и слушају, стећиће вештине Злата Ступаревић.

Посећа Фестивалу науке

Међу 26 хиљада посетилаца овогодишњег, осмог по реду Фестивала науке, нашло се и стотинак ученика основне школе „1300 каплара“ заједно са осам предметних наставника. У несвакидашњем амбијенту показано им је како се уз помоћ необичних научних експеримената школско градиво може учинити приступачнијим и занимљивим. Такође, ако је било оних који су сумњали у плесање пламена у ритму музике, у могућност уништавања непријатељске флоте уз помоћ огледала или низ других, само наизглед невероватних ствари, чак 550 научника из разних области, потрудило се да на најзанимивији могући начин њихове сумње распрши.

Насмејана лица, зачуђени погледи те блицеви или препознатљиви звук фотографисања указивали су на то да је програм Фестивала и те како атрактиван и примамљив. Није сметала ни огромна гужва која је владала на месту дешавања јер је добра организација и ангажовање великог броја младих и надахнутих демонстратора учинила да се све одвија у најбољем реду.

Иако је за место дешавања одређен Цептер Експо Центар (некадашња РК Клуз) и Студентски културни центар, кроз разговор одушевљених ученика и наставника школе „1300 каплара“ део Фестивала науке пренесен је и у аутобусе којима су се враћали, а о њему се разговарало и наредних дана.

Има ли настава користи од рок музике?

Зашто је школско градиво толико тешко? Како да се изборимо с њим? Било би лакше да има нека цака за лакше учење. Можда и има. Сви знамо да бисмо пре запамтили текст неке песме него од кад до кад је владао Стефан Првовенчани. Шта ако кажемо да постоје песме које су базирани на историјским догађајима? Не бисте нам веровали? Већина извођача за које знате најчешће има песме о некој изгубљеној љубави. Ипак има неко ко ради другачије. Постоје бендови који пре него што „наоштре оловке“ и почну са писањем текстова, добро „загреју столицу“ и озбиљно се позабаве историјском проблематиком.

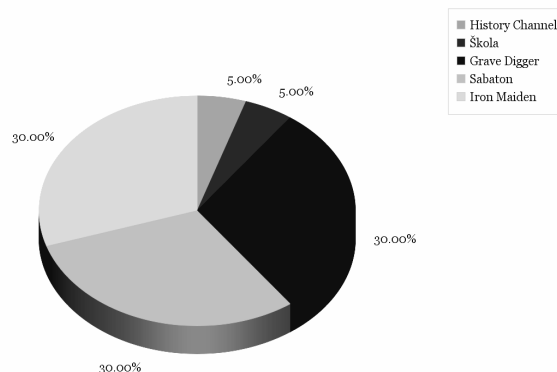
Међу њима своје место свакако налази Ајрон Мејден (Iron Maiden) предвођен певачем и текстописцем Брусом Дикинсоном (Bruce Dickinson) који поседује и формално образовање из ове области, а које нам је у комбинацији са изузетним музичким даром донело остварења попут „Alexander the Great“ (Александар Велики) у којем се, скоро па лекцијски, нижу догађаји из живота великог античког војсковође или „Run to

the Hills“ (Бежите у брда) где се пред слушаоца ставља тегобно окружење за северноамеричког староседеоца настало подласку европских колониста. У овом смислу незаобилазна је песма „Trooper“ (Војник) заснована на догађајима из Кримског рата (1853 – 1856.) или „The Longest Day“ (Најдужи дан), сторија о искрцавању у Нормандију 06. јуна 1944. године, у току Другог светског рата.

За разлику од „Мејдена“ чији прешироки стваралачки опус, поред мотива из историје, садржи и многе друге, шведски бенд Сабатон (Sabaton) само о томе пева. Свих седам студијских албума као и свака песма коју на њима говори о неком догађају из прошлости. Јоакиму Бродену (Joakim Brodén), певачу и клавијатуристи који је велики фан минулих дешавања, око писања песама повремено помаже и професор историје. Најчешће певају о Првом и Другом светском рату, али има изузетака као што је албум

Каролус Рекс (Carolus Rex) у преводу Краљ Карло (владао 1697 – 1718.) где су базирани на Скандинавско полуострво, одакле долазе, односно историју овог поднебља. Песма којом су стекли светску славу, на сопствени и оригинални начин, бави се темом коју су Мејдени промовисали у поменутој песми „The Longest Day“, а зове се „Primo Victoria“ (Прва победа). У њој су уметнички обриси дати догађајима од 06. јуна 1944. са посебним освртом на доживљај обичног војника који се по речима песме налази у паклу док стреми ка рају.

Kako sam naučio/la istoriju

Шведски рок – историчари: Сабатон

Док се Сабатон окренуо догађајима из модерне историје, њихове колеге из Немачке окупљене у групу Грејв Дигер (Grave Digger) инспирацију су потражиле углавном у средњем веку. Њиховим песмама натрпаним историјом, такође можемо да се послужимо у лакшем савладавању градива. Углавном их заокупља борба Шкота за независност која је врхунац популарности достигла са филмом „Храбро срце“ у којем историјски лик вође шкотских устаника Вилијама Валаса глуми Мел Гибсон. Наравно, једна од песама морала је бити посвећена овој личности па су „Дигери“ 1996. написали „William Wallace (Brave Heart)“. Поред шкотске борбе у текстовима ћете срести витезове Темпларе, Арабљане, владара Саладина, асасине и прегршт других стварних ликова. Заједничко за песме ових бендова је то што су веома добро написане, догађаји су описани на најбољи могући начини и ниједна реч није вишак. Чак и тамо где ограничени простор није дозволио детаљније објашњавање, текст је користан због тога што ће код већине слушаца пробудити радозналост која ће га упутити на интернет, књигу или наставника историје у жељи да сазна зашто се у песми каже баш то.

Како изгледа учити историју и узети притом рокерску лирику као извор видећемо на примеру песме „Curse of Jacques“ (Жакова клетва). У жељи да уништи витезове Темпларе који су после пропасти крсташких ратова покренули широку банкарску делатност и стекли велико богатство, француски краљ Филип IV Лепи (1268 – 1314) лажно их је оптужио да су се клањали демону са ликом мачке и мучењем натерао да оптужбе признају. Последњи вођа Темплара, Жак де Моле, спаљен је на ломачи, 13. октобра 1314. (био је петак па се мисли да управо овде леже корени веровања у баксузност петка тринаестог), а док је умирао проклео је краља Филипа и папу Климента V (1305 – 1314) пожелевши им да не дочекају наредну годину. Случајно или не, обојица проклетих завршила су свој живот пре него што је наступила 1315. година. Да ствар буде чуднија, поред наведеног дела, клетва је садржала и део који се односио на гашење краљевске лозе Капета што је било мало вероватно будући да је Филип иза себе оставио оставио тројицу синова. Међутим, и поред више бракова који су имали, ниједан од њих није успео да добије наследнике

па су после краткотрајних владавина Капети сишли са историјске позорнице. Ово је још више учврстило веровање у снагу клетве односно проклетство Темплара. У опису горе поменуте дружине овај догађај изгледа овако:

You say that we sold our
soul to the devil, that
we're out of control
Your torture my
brothers, torture my
sisters, kill all friends
You say that we worship a god,
like a cat, a devil in disguise
You execute my family,
steal their breath, and
burn them till death

I'm burning, I'm dying,
I'm burning, I'm dying,
Oh Lord, won't you help me
I'm burning, I'm dying,

When I feel my end is near
When I feel the reaper's here
Crackling fire I can hear

When I feel my end is near
When I feel the reaper's here
I watch the demons
Dancing round my tears

I'm innocent - it's not
true I never prayed
We will all be treated the
same way at Doomsday
I curse Pope and King - you
won't make it another year
The Last Judgement will
decide who was wrong
or who was right

Кажете да смо душе
ђаволу продали
и да смо се контроли отргли
Моју браћу и сестре
на муке стављате
Пријатеље убијате
Кажете да се клањамо
богу са ликом мачке
Прерушеном ђаволу.
Моју породицу
затирете, дах отимате
И потом спаљујете.

Умирем горећи,
Умирем горећи
О, Боже, нећеш ли
ми помоћи
Умирем горећи

Док осећам како
крај близу ми је
Док осећам како
косач(смрт) ту је
Пуцкетање ватре чујем

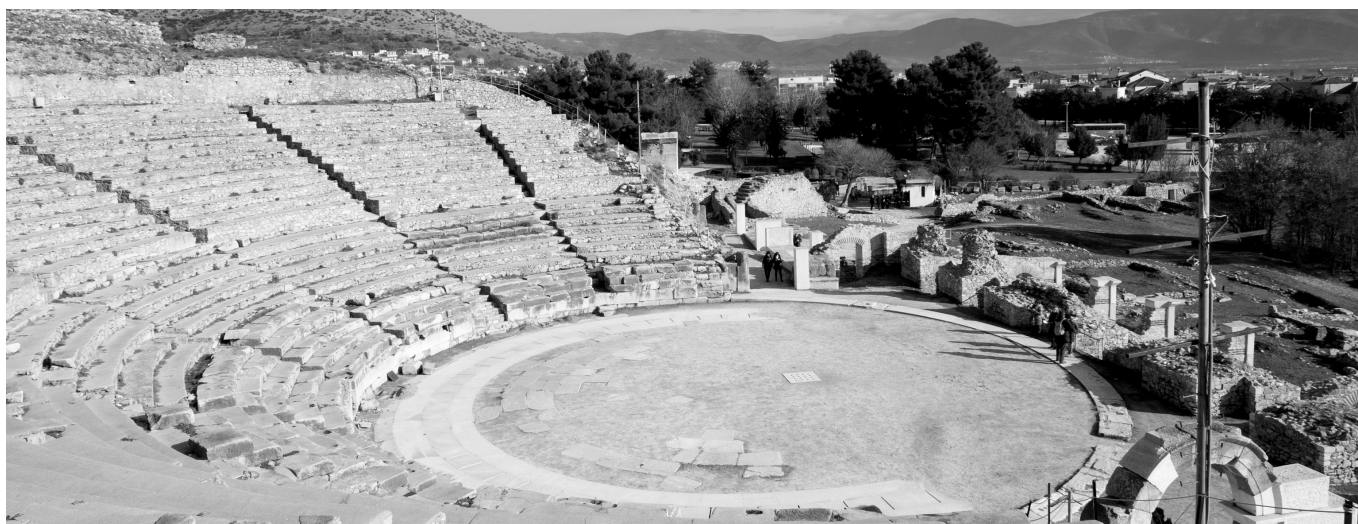
Док осећам како
крај близу ми је
Док осећам како косач ту је
Гледам демона
Како ми око суза поскакује

Да сам безгрешан, нисам
Али не молим никад
Судњи дан кад дође
Свако ће бити једнак
Проклињем папу и краља
Да не доживе наредне
године ни дан
А Страшни суд ће рећи
Ко би крив, а ко прав.

Ивана Иванежа 8-1
Марко Пишћало, наставник историје

Путописи из Грчке

ФИЛИПИ – Први хришћански град у Европи

Недавно су, у близини скрене лево код тушева долази познатог туристичког се до дивног мозаика који се део места Кавале нађени на самом једне гробнице у којој је остаци древног града нађено велико богатство. Када се по имену Филипи за који знамо опет врати на Вијаегнатију мало се да је под именом Кренид основан скрене десно, доле низ степенице око 360. године пре Христа, а само и иде се у некадашњу базилику четири године касније пао је под Б, а горе наспрам ње су рушевине власт македонског владара Филипа базилике А. II који га је себи у част преименовао у Филипи. Друга невоља за староседеоце био је разоран земљотрес који их је те 356. г. п. н. е. погодио. Ипак, исте године град је добио грандиозни театар веома значајно место за окупљање људи. После се ова грађевина користила за мучење римских робова.

Године 343. н. е. изграђене су прве хришћанске цркве у Европи међу којима се значајем истиче Октагон смештен на почетку Вијаегнатије (главна улица која се простире око 860м). Ако се

Код базилике А се такође налази затвор у којем је према хришћанској традицији био заточен апостол Павле као и бунар којим се вода спроводила у то време. Системи за пренос воде уведени су тек касније када су Римљани дошли на власт и донели нове занате.

У музеју (модерно направљен) налазе се скулптуре древних грчких богиња (Нике и Афродите), новац, гробови и већи комади мозаика који су опали се грађевина.

Тара Коесхалл V-1

Школа

Има једна школа и лепа и стара
 Име јој је „1300 каплара”.
 Школом влада једна царица
 Име јој је директорка Марица.
 У тој школи сви се слажу
 Јер их педагог учи да не лажу.
 Деца знају све
 Јер имају наставнике добре.
 Школа јесте мала, ал'
 Има пуно насмејаних глава.
 У овој школи има шале
 И то оне праве.
 Зато ходите амо дечица драга
 Ова школа за вама трага.

Тијана Ђирковић 5-1

Слатка патка

И у барку и у варку
 И у мраку и у сваку
 Дође један ђак
 И код њега један џак.

Какав џак?

Упита бака

Која прође поред ђака.

Другарство

Да нађеш друга није лако,
 мораш се потрудити веома јако.
 Златно правило мораш знати,
 а то је да другарство мораш чувати.

Смејеш и радујеш се
 док са другом играш се.
 Када друг насмеје тебе,
 насмеји и себе.

Када си тужан ти,
 друг ће те развеселити.
 Руку ће ти пружити
 и увек тешити.

Зато чувај свог друга,
 чувај га и воли.
 Он је у души леп као ружа
 и љубав ти пружа.

Андреа Живанчевић 5-2

Приђе ђак,
 Отвори џак
 И у џаку једна патка
 Која каже:
 Ја сам слатка.

Соња Сџанковић 6-2

Зима

Док је пролеће трајало
све је бучно било.
Нигде није било мира
када пастир у фрулу засвира.

Птица пева, поток жубори,
расту биљке на високој гори.
Друг другу лопту баци,
а бака сипа млеко маци.

Али стиже нама зима хладна
та је хладноћа гадна.
Када на санкање кренуше деца
оде на спавање велики меца.

Сада цела природа спава,
то је на,жалост, јава.
Птице су отишле, поток не жубори,
више ништа не расте на високој гори.

Андреа Живанчевић 5-2

Песма о коњима

Ах,ти коњи
На пропланку трава се зелени,
по њој газе становници њени.
Тела су им снажна, мишићава !
Из оцију муњевити сјај вири,
Из ноздрва врели дах се шири.
Храбро стоје, ничег се не боје!
Бујне гриве на ветру им виоре!
А, кад хитре ноге у галопу јуре,
Тло тресе се сво,
Као море у сред буре !

Браон, црни или снежнобели...
Ах ти коњи
Моји омиљени!

Марија Ерић 5-2

Луј Витон за Наполеонову Жозефину

Сви имамо неке омиљене брендове и марке које волимо. Да ли су Гучи, Прада, Валентино или Х&М, Зара или ГАП сами одлучујемо. Данас се многи труде да све што носе буде у тренду стога врло активно прате моду. За оне који би желели да се сврстају у модно актуелне незаобилазан је Луј Витон, једна од водећих светских компанија. Основана је 1854. године и најпре су се бавили израдом путних торби односно кофера карактеристичних за то време да би се до овог тренутка асортиман проширио на ципеле, ташне, парфеме, сатове, наочари, накит па чак и кесе за ђубре. Уз луксуз и квалитет свакако иде и престиж. Оснивач фирме Луј Витон је радио за Наполеонову жену Жозефину (додуше, још док је био само занатлија који прави кутије) и тако је добио првог "елитног" клијента што је био почетак његовог путовања у свет моде. Много је труда уложено да се заштити њихов пругасти шаблон и комбинација боја. Ипак,

растућа популарност овог бренда само је још више привлачила пажњу превараната, па је Луј Витон дошао на идеју познатог монограма.

Њега чине три цветна мотива и иницијали оснивача. Највећи луксузни Луј Витон butik налази се на Авенији 101 у Паризу, Француска. Простире се на преко 900 м². Овај бренд има чак пет бутика у Невади, свих пет у истом граду и у истој улици. Једна од најпознатијих Луј Витон ствари је Спиди торба која има и своју мини верзију направљену на захтев чувене глумице Одри Хепберн. Сада класична Спиди торба кошта око 2 650 долара.

Такође, једна од популарнијих Луј Витон торби је "Алма", једина торба коју је, осим својих креација носила легендарна Коко Шанел. Нема сумње да се број оних који су одушевљени производима ов куће свакодневно увећава.

Јесте ли Ви међу њима?

Последњи краљ Инка

Атахуалпа, што коју су познавали, била је на језику Инка лама. Атахуалпин доушник је значи петао, био је свог цара известио о чудним последњи владар људима који су на главама из своје династије. Током шпанског некоег разлога носили лонце. освајања заробљен је у данашњем Перуу. Шпанци су покушали Били су то препознатљиви да га натерају да се покрсти и шлемови дошљака, непознати потом су га погубили давлеем. домороцима. Инке и други Место где је сахрањен и данас је народи Америке ратовали су мистерија. После његове смрти без оклопа, па им је ово било 1533. царство Инка је почело да неobiчно и мислили су да је у се распада. питању нека нижа раса.

Атахуалпина титула гласила је 'Сапа Инка' или 'Велики Инка' у преводу. На престо је дошао пошто је поразио свог старијег брата Хуаскара у грађанском рату. Завладао је огромним царством, које је на врхунцу моћи имало површину од око 1.800.000 квадратних километара и отприлике 16.000.000 поданика (Цела Србија има осам милиона становника).

Када су конквистадори (шпански освајачи) пролазили кроз села Инка, запањени сељаци гледали су људе који су туда пролазили, док су их неке чудне животиње носиле на леђима. Инке никада нису виделе животиње као што су коњи. Највећа животиња

Атахуалапа Шпанце није сматрао претњом с обзиром на њихов мали број па им је допустио да несметано домарширају до престонице, Кахамарке. Шпанци, предвођени Франциском Пизаром, ушли су у град и видели да је празан (војска Инка налазила се у логору изван града). Пизарови војници су се сакрили у градске куће и чекали Атахуалпу приредивши му на тај начин заседу. Када је дошао, Шпанци су напали, заробили цара и побили већи део његове пратње, наводно чак 2.000 људи, док су око 5.000 заробили. То звучи готово невероватно с обзиром на мали број Шпанаца и њихову наоружаност са само 12 пушака аркебуза и четири топа. Ипак, изгледа да је разлог

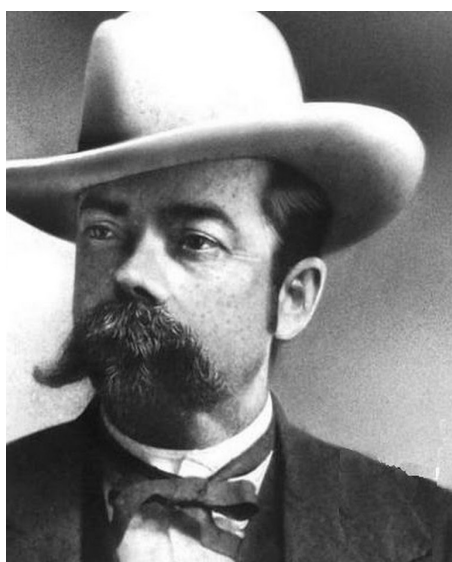
био у томе што Инке нису имале никакво другог оружје осим церемонијалног (Атахуалпа је мислио да су ови људи луди док је народ мислио да су они богови, па је Атахуалпа хтео да покаже да је он изнад тих 'богова' покушавши да их отера традиционалном музиком и игром).

Када су заробили Атахуалапу он је Шпанцима обећао пуну собу злата, ако га оставе у животу. Ипак, неколико месеци касније, Пизаро је одлучио да уклони Атахуалпу. Приредио је суђење на коме је цар осуђен на смрт спаљивањем. Цар се згрозио јер су Инке веровале да човек не може да пређе у загробни живот ако је спаљен. Доминикански свештеник Висенте де Валверде, интервенисао је и рекао Атахуалпи да може да буде поштеђен спаљивања ако прихвати католичанство као веру. Он је пристао и крштен је под именом Хуан Сантос Атахуалпа. По сопственој жељи је убијен давлеем, и сахрањен према хришћанским обичајима.

Смрт Цека Данијелса

Сви смо барем једном чули за познато пиће "Цек Данијелс". Али већина људи који су чули за пиће не зна како је човек који га је направио заправо умро.

Наравно да ће неки на питање како је овај брка умро, одговорити са „природном смрћу“.

Међутим није. Његова највећа несрећа у животу био је један сеф. Био је заборавне природе те је често заборављао шифру од ове „сигурносне кутије“, која ће му донети несрећу, односно „вечни сан“.

Једног дана се толико и знервирао због заборављања шифре да је непромишљено шутнуо сеф зарадивши на тај начин незгодну повреду ноге која се касније и инфицирала и довела до смрти. Највећи „бедак“ ове приче је тај што је могао да се спасе својим највећим открићем и данас најпознатијим бурбоном, ког је имао пуно на дохват руке. Било је довољно да је то алкохолно пиће сипао на рану и на тај начин

је дензифковао чиме би практично самом себи спасао живот...

Ево и слике за њега „погубног“ сефа:

Па, алкохолна пића ипак могу спасити живот.

*Сврахиња Сјојановић и
Филиј Мајовић*

Улазак човечанства у Велики рат

Пре тачно сто година, један сукоб, који је по мишљењу нападача требало да остане у регионалним оквирима, ненадано је добио размере светског рата. Толике размере да су га савременици назвали Великим ратом, јер, до тада, за већи нису знали.

Аустро-Угарска је тог 28. јула објавила рат Србији, а тиме је, како ће се испоставити, почео и Први светски рат.

Објава рата упућена је Београду у преподневним сатима, обичном телеграфском поштом.

Телеграм је садржао три реченице.

У првој је стајало да влада Србије није „на задовољавајући начин одговорила на ноту“ из Беча, достављену 23. јула, односно на ултиматум.

Потом је следио став да је отуда Аустро-Угарска „принуђена да се ослони на силу оружја“.

А трећа, последња реченица гласила је: „Аустроугарска сматра да се од овог тренутка налази у рату са Србијом“.

Сутрадан, Франц Јозеф, цар

Аустрије и краљ Угарске, објавио је ратни проглас „народима“ његове земље, у којем је стајало да је приморан „да се лати мача у циљу одбране части“, те да је „царско-краљевска влада настојала да на миран начин реши спор“, али без успеха и то туђом кривицом.

Власти у Бечу су атентат у Сарајеву искористиле као изговор да крену у обрачун са Србијом, уверене да ће Србија бити брзо поражена, те да ће то бити „мали рат“ који ће врло брзо бити окончан успехом.

Отуда је текст ноте односно ултиматума који је барон Гизл предао влади Србије 23. јула био сročен тако да се подразумевало да је готово немогуће да иједна суверена земља оно што је у њему тражено прихвати.

Циљ је, сасвим извесно, био да он буде одбијен, о чему сведочи и чињеница да је барон Гизл, када му је 25. јула Никола Пашић предао изузетно помирљив одговор српске владе, одмах одговорио да он „није задовољавајући“.

Уследило је и званично писмо аустријског посланика српском министарству иностраних дела истоветне садржине,

а особље посланства и сам барон Гизл су убрзо потом исте вечери напустили територију Краљевине Србије.

Како се тим чином догодио прекид дипломатских односа, влада Краљевине Србије објавила је, такође у изузетно помирљивом тону, манифест у којем је стајало: „Уздајући се у помоћ Божију, у своју праву, као и у пријатељство великих држава, које, уверени смо желе исто тако да се мир одржи, надамо се да ће се овај сукоб свршити мирно; али, како је аустроугарски посланик вечерас изјавио у име своје владе да није задовољан нашим одговором и да коначно прекида дипломатске односе, влада је српска принуђена да, за сваки случај, одмах предузме најпотребније војничке мере за одбрану земље. Сматрамо за дужност позвати народ на одбрану отаџбине, верујући да ће се нашем патриотском позиву сваки радо одазвати. Ако будемо нападнути, војска ће вршити своју дужност...“.

Већ сутрадан, 26. јула, уследила је мобилизација, а истог дана мобилизацију је објавила и Аустро-Угарска.

Заправо указ о мобилизацији целокупне војске издат је 25. јула у 22 часа, а за први дан мобилизације одређен је 26. јул.

Одмах потом формирана је Врховна команда српске војске на чијем се челу нашао генерал Степа Степановић као заступник тренутно одсутног војводе Радомира Путника.

Врховна команда је одмах пресељена у унутрашњост земље, у Крагујевац, пошто се Београд тада налазио на самој граничној линији. Истовремено уследило је наређење да се Двор, Влада, државна надлештва, Народна банка с трезорима, државна архива, Пресбиро, упуते у унутрашњост земље.

Одлуци владе у Бечу да ступи у рат претходила је подршка Немачке, тако што је 7. јула на министарском заседању у Бечу одлучено да се Србији упути нота чија ће садржина бити неприхватљива, а што је разрађено потом на састанку у Бад Ишлу.

Процена Берлина и Беча је била да ће њима успети да муњевито изврше мобилизацију и концентрацију снага, пре Француза, а поготово Руса.

Намера је била да се муњевитим продором преко Белгије, сломи Француска.

Немци су веровали да

ће се поновити сценарио из француско-пруског рата 1870/71. када је француска војска страховито поражена. Тек потом намеравали су да се све снаге усмере према Русији.

Дан након објаве рата, 29. јула, регент Александар Карађорђевић објавио је проглас народу: „На нашу Србију насрнуло је велико зло. Аустроугарска нам је објавила рат (...) Ја сам принуђен позвати све моје драге и храбре Србе под српску тробојку...“

Тог 29. јула Николај II руски император објавио је делимичну мобилизацију, стављајући до знања да Србију неће препустити на милост и немилост. Сутрадан, 30. јула, Немачка је увела општу мобилизацију, а 1. августа објавила је рат Русији.

Већ 2. августа Немачка је напала Луксембург, а 3. августа објавила је рат и Француској.

Пошто је Белгија одбила немачки захтев за прелазак преко њене територије, Немачка је 4. августа објавила рат и Белгији, а одмах потом Британија је, због немачког непоштовања неутралности Белгије, 4. августа 1914. објавила рат Немачкој. Започео је велики рат, касније назван Први светски рат.

Зајонетна древна бића

Маути су изумрле животиње које спадају у врсту сурлаша. Њихови остаци нађени су у наслагама плеистоцена на свим континентима осим Аустрије и Јужне Америке. Има више врста мамута, а најпознатији је Северни мамут.

Маути су углавном били величине данашњег слона. Имали су велике и оштре кљове које су им служиле за одбрану. Већина њих имало је кратко унутрашње и дуго спољашње крзно. Маути су живели јако дуго, од пре 4,8 милиона година до пре отприлике 3.500 година.

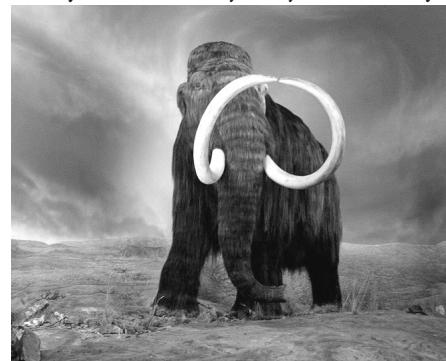
Упркос Афричком пореклу више су били слични модерном Азијском слону. Афрички мамут је мигрирао на север, у Европу где је касније створио нову врсту, Јужног мамута. Јужни мамут се проширио широм Европе и Азије и прешао преко Беринговог земљоуза (данас под морем) у Северну Америку. Пре око 700.000 година тадашња топла клима се значајно променила и саване Европе, Азије и Северне Америке су постале хладније и мање плоднија места. Јужни маути су полако угинули, а заменили су их Степенски маути који су били мало прилагођенији хладнијој клими. Ова промена је такође створила Рунастог мамута, пре око 300.000 година. Рунасти маути су имали способност да преживе и ледено доба. Длакави маути

су били изузетно успешна врста. Проширили су се од Шпаније до Северне Америке. Сматрају се најбројнијом врстом мамута. Већина мамута изумрала је током последњег леденог доба. Још увек постоје расправе око разлога њиховог истребљења. Међутим, мали маути на острву Врангел истребљени су пре само 1.700 до 1.500 пре нове ере. Данас је познато седам врста мамута и сви су изумрли, обично у катаклизмама или због промене климе. Има више доказа да су људски ловци убијали мауте, на пример врх копља нађен у скелетима. Сматра се да је један уловљен мамут био довољан да се преко зиме прехрани читаво људско племе. У Србији се данас остаци мамута могу наћи у археолошком парку- Виминацијум. Пре само неколико година на растојању од неколико километара од парка ископан је потпуно очуван скелет женке мамута који је остао запамћен по надимку Вика. Овај мамут је откривен у слоју жутог песка на дубини од 27 метара. Палеонтолози су на основу те дубине проценили да је животиња стара између 400.000 и милион година. Био је тежак око десет тона, висок 4.5 а дугачак 6 метара. И онда је три године након Вике откривено седам скелета мамута. Нови фосил је пронађен тако што је багер који је раскопавао лес неочекивано ударио у препреку. Претпоставља се да

су новооткривени маути стари између 55.000 и 60.000 година и да не спадају у древне јужне мауте попут Вике, већ да су припадници вунастих мамута.

Осим мамута из Виминацијума, у Србији је пронађено још фосилних остатака ових животиња-један од најпознатијих је мамут Кика из Кикинде (пронађен 1996. године)

Поред овог кикиндског мамута, познат је и један мамут

Вунени мамут Вули -од пре 150.000 до пре 10.000 година

из Београда који је ископан пре скоро читав век, приликом грађевинских радова код палате "Албанија" у центру Београда.

Такође, и на другим локацијама, углавном у сливу Дунава нађене су бројне појединачне кости, остаци кљова и други докази да су најстарији становници овог подручја били маути.

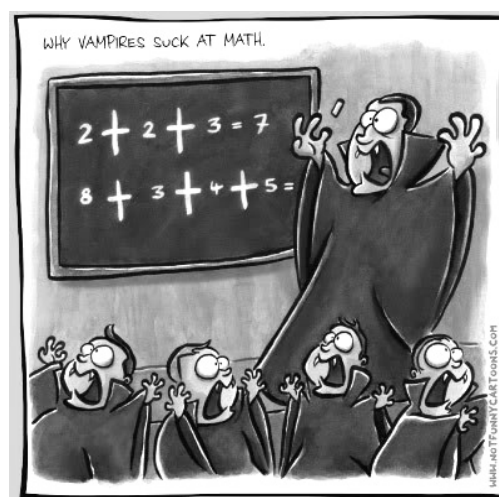
Јована Михајловски 5/2

Занимљива математика

1. Отац има петорицу синова и 40 дијаманата. Први дијамант вреди 100 дуката, други 200, трећи 300, четрдесети 4000. Како да отац изврши правичну поделу по којој ће сваки син добити исти број дијаманата, а да притом њихова вредност у дукатима буде иста?

Решења:

1. Обележимо дијаманте бројевима од 1 до 40,

2. У спортском кампу од укупног броја спортиста $\frac{3}{8}$ су девојчице. Ако би дошло још 8 девојчица онда би у кампу био једнак број девојчица и дечака. Колико је спортиста било у кампу.

почевши од најмање вредног. Први син би добио дијаманте под редним бројевима 1, 6, 11, 16, 25, 30, 35, 40, други 2, 7, 12, 17, 24, 29, 34, 39... пети 5, 10, 15, 20, 21, 26, 31, 36.

3. Након одређеног броја радних дана група радника добила је појачање од неколико нових људи те су свака три дана посла скратили на два дана. Ако су цео посао завршили за 70 уместо за 90 дана колико је дана прошло од почетка радова до доласка појачања?

2. Има их 36

3. Како је цео посао завршен 20 дана раније онда је сваким од ових 20 дана скраћен на два дана посао који је требало радити по три дана што значи да се уместо 60 дана са новим радницима радио 30 дана. Значи група радника без појачања радила је 30 дана.

4. Два човека пошла су истовремено пешице из села у град и истовремено су стигли на одредиште. На путу су одмарали. Зна се да је један од њих путовао два пута више времена него што се други одмарао, а други је путовао три пута више времена него што се први одмарао. Који је од ова два човека пешачио брже.

4. Нека је први човек путовао x сати, а други y сати. Тада је први одмарао $\frac{y}{3}$ сати, а други $\frac{x}{2}$ сати. Како су у путу провели исто времена то је $x + \frac{y}{3} = \frac{x}{2} + y$ односно $x = 4y/3$. Значи, други човек је пешачио брже од првог.

Два нова наставка ејске ијре

После низа успешних наставака Асасинс Крида (Assassin's Creed) долазе нам и још два нова.

То су Асасинс Крид Јунити (Assassin's Creed Unity) и Асасинс Крид Роуг (Assassin's Creed Rouge). Нови „Јунити“ враћа путовање асасина у Европу, тачније у Француску за време њене велике револуције, која се дешава у 18. веку. Оно што ће играче бунити јесте Ајфелов торањ, који се појављује у игрици а изграђен је сто година касније.

У овом делу нема пловидбе бродом а самим тим ни гусарства, али кретање по копну је унапређено а поготово скокови и разни трикови који се популарно називају и паркур. Има и новитета везаних за оружије и одећу. Спуштање низ зграду је олакшано, то јест спуштање може бити постепено а не из једног незгодног потеза,

односно скока. То је веома важан аспект за такозвано пентрање по зградама, јер је оно у овом делу најважнија врста кретања, јер људи има више него икада, па би бежање било знатно теже.

Можемо рећи да је „Убисофт“ урадио огроман и одличан посао, али ће у продаји велики проблем бити конфигурација рачунара које су потребне за ову игрицу. Без претераног залажења у детаље, колоквијално речено потребно је чудовиште од компјутера која много, много кошта. Ако се сада корисници Иксбокс 360 и ПС3 смешкају, нека слободно престану јер овог дела за њихова сада помало „застареле“ конзоле неће бити. У бољој позицији су власници конзола Иксбокс 1 и ПС4 који могу да одахну.

Међутим, можемо да бацимо камен са срца онима који имају наведене „застареле“ конзоле, јер се други Асасинс Крид наставак,

може играти на конзолама као што су већ поменути Иксбокс 360 и ПС3, као и наравно на персоналном рачунару. Овај наставак је преузео све добре ствари од претходног Блек Флега (Black Flag) и додао неке нове. У овом делу је главни јунак је један двадесетогодишњак који своју мисију врши у 18 веку, тачније у време Седмогоишњег рата. На велико изненађење главни јунак је темплар који је отишао из асасинских редова. Добро је што овај наставак није толико захтевна када је конфигурација у питању те ће играчи са слабијим рачунарима моћи да играју ову игрицу, наравно и корисници Иксбокса 360 и ПС3.

Можемо рећи да су обе игрице сјајне, са свим добрима из претходних делова а и неким новитетима са добрим шансама да се свиде свима који их буду играли.

**Филиј Маџовић и
Сјрахиња Сјојановић 7-2**

Чувајмо животиње

Мислатрамо да је природа заједничка кућа свих људи коју морамо да чувамо да је не би болело.

Народ Ханти, западни Сибир

4. Коњ окреће уши у смеру у којем гледа.

5. Коњ нам не може рећи како се осећа, али може то показати изразом лица, положајем ушију, ширењем ноздрва, погледом ...

6. Осим за терање мува коњи користе репове,

Да би наши потомци могли да уживају у животињском и биљном свету, ми га морамо сачувати. Не, није потребно да се бринемо о њима, да их хранимо или заливамо већ само да их не загађујемо и не истребљујемо. Наравно за исхрану користимо биљке и животиње, али морамо да знамо меру. Не треба убијати животиње и биљке ради забаве, већ да бисмо опстали.

ЈЕР НАМ МАЈКА ПРИРОДА СВЕ ТО МОЖЕ ОДУЗЕТИ!!!

Вероватно свако има своју омиљену животињу, нама је омиљена животиња коњ.

Коњи су дивне животиње са осећањима, често човеков најбољи пријатељ. Користили су се у давним временима у ратовима и за вучу. Данас се користе за јахање, вучу, представе, за тркање...

ЗАНИМЉИВОСТИ О КОЊИМА:

1. Стара арапска пословица каже да је коњ божји дар човеку.

2. Коњ има мозак величине кромпира.

3. У дивљим крдима, кобиле одређују смер кретања.

како би другим коњима изјавили своја осећања.

7. Домаћи коњ у просеку живи око 25 година, али Стари Били, који је светом каскао у 19. веку, доживео је велику старост од 62 године.

8. У просеку, коњи галопирају брзином од 44 км/х. Највећа досад забележена брзина износила је 88 км/х.

9. Највиши и најтежи коњ у историји, звао се Самсон. Био је виши од 2м и тежи више од тону и по!

10. Године 1893. године два коња успела су да вуку кочије натоварене дрвима тешка 128 тона, што је једнако као да су вукли 22 афричка слона!

На свету постоје животиње чији се број смањује па су стављене на листу угрожених. Најчешћи разлози за ово забрињавајуће стање су прекомерни и неконтролисани лов као и уништавање станишта.

Међу њима се налазе даброви:

П А Ж Њ А !!!

- Да ли сте знали да у Србији у половини 19. века даброви су насељавали реку Саву, Дунав и Мораву?

А у 20. веку даброви су протерани из Србије, јер су их људи прекомерно ловили .

На реци Засавици донето је 4 породице даброва. Ту су се размножавали и било је забрањено ловљење.

Тада је то место заштићено као споменик природе.

И фламингоси:

- Фламингоси су птице розе боје. Имају дугачак, мршави закривљен врат и крив кљун са црним врхом који се савијен на доле. Живе у Африци и наставују топле и влажне пределе. Омиљено место за живот су им слана језера. Живе у јатима. Узимајући у обрис њихов облик тела, фламингоси су зачуђујуће добри пливачи. Хране се ситним рибицама, ларвама, инсектима и рачићима.

Да ли сте знали да су за њихову розе боју одговорни рачићи које они једу и чији суплументи дају фламингосима розикасти пигмент. На блатњавом земљишту или у плићак, они користе дуге ноге и кожице на прстима да размуте земљиште. Затим се својим кљуновима, а понекад целом главом, забију у земљиште и уписавају храну.

**Марија Ерић,
Јована Кнежевић и Марија Писарић 5-2**

Занимљивости

Јесте ли сте знали да:

...реч ветеринар потиче од латинске речи *veterinae*, што значи – стока.

...Европљани су научили да праве и рукују пиротехничким средствима у 13. веку. Вештину су преузели од Кинеза који су вековима пре тога знали за ватромете.

...окопник (армадило) може да хода и под водом

...танго је у почетку био плес двојице мушкараца

...„Пепси-кола” била је први западни производ који је почео да се продаје у некадашњем Совјетском Савезу

...из једног шпила могућа су 311.875.200 различита дељења од по пет карата

...на свету постоји око пет хиљада различитих језика

...Мароко је био прва земља која је признала Сједињене Америчке Државе, 1789. године

...„Прохујало с вихором” једини је филм о Америчком грађанском рату без иједне сцене борбе

...сви кристали снега имају облик шестоугла

...хавајски алфавет састоји се од само дванаест слова: пет самогласника и седам сугласника

...Италија је четврта на списку најпожељнијих туристичких одређишта на свету. Годишње је обиђе више од двадесет шест милиона посетилаца

...некад су људи веровали да се колера добија ако се једу краставци.

...године 1972. у Андори је буџет за одбрану износио само 200 фунти.

...одвијач је пронађен пре него шраф и првобитно је служио за вађење ексера.

...с просечним пуњењем хемијске оловке може да се повуче линија дуга 56,32 километра.

Школски хумор

Ивица: Дакле, добра је да сам добио пет !
Браво! А лоша?
Лоша је да је то лаж!

- Разговарају два орла.
Јеси ли чуо да је умро Бранко Ђопић? Супер, сад више не морамо рано да устајемо.

- Сине, како је било на одговарању?
-Побожно.

- Како то?
-Лепо, наставник пита, ја се крстим, ја одговорим, наставник се крсти.

- Како је било на тесту?
Ваљда добро.
Шта ћеш добити?
Неоправдани.

- Учитељица: Ако ја имам четири лопте и дам теби две, колико ћеш имати?
Ученик: Три
Учитељица: Па како три?
Ученик: Већ имам једну.

- Долази ученик кући и каже мајци:

- Мама добио сам 1 из математике. Сазна за то отац па одлучи да га казни тиме што неће добијати џепарац све док не добије 5.

- Следећи дан долази син из школе и похвали се оцу:

- Тата, тата, тата добио сам 5 из музичког! Наљути се отац и одлучи да га поново казни.

- На то се побуни мајка и рече: Али зашто га сад кажњаваш, добио је 5?

- Отац: Је ли, има 1 из математике и још му је до певања.

- На часу енглеског ученици вежбају представљање:

- Ученик: Мај нејм Петар.

- Наставник: А из (мислећи на глагол који недостаје)?

- Петар: Из Београда.

- Пита мама Перицу: Има ли петица у школи? Има, добијају деца, одговори Перица.

- Дође мали Ивица кући: Мама, тата, имам добру и лошу вест! Која је добра?

- Како гласи множина именице дрво?
Дрворед

- Каже наставник Перици: "Перице! Па не можеш спавати на часу!"

- Перица:

- "Ма могао бих, само да не говорите тако гласно."

- Наставник математике: Ако једна зграда има пет спратова, а до сваког спрата води 20 степеница, колико степеница је потребно прећи да би се стигло на врх зграде?

- Ученик: Све.

- Нови наставник упознаје ученике.

- Како се зовеш?

- Јован.

- Лепо име. Из Библије?

- Ма не, ја сам одавде из краја.

- Овај састав о псу је исти као састав твог брата, примећује наставница.

- Па да, исти пас је у питању, одговара ученик.

- Наставник математике: Децо, видите ли ову невидљиву линију....